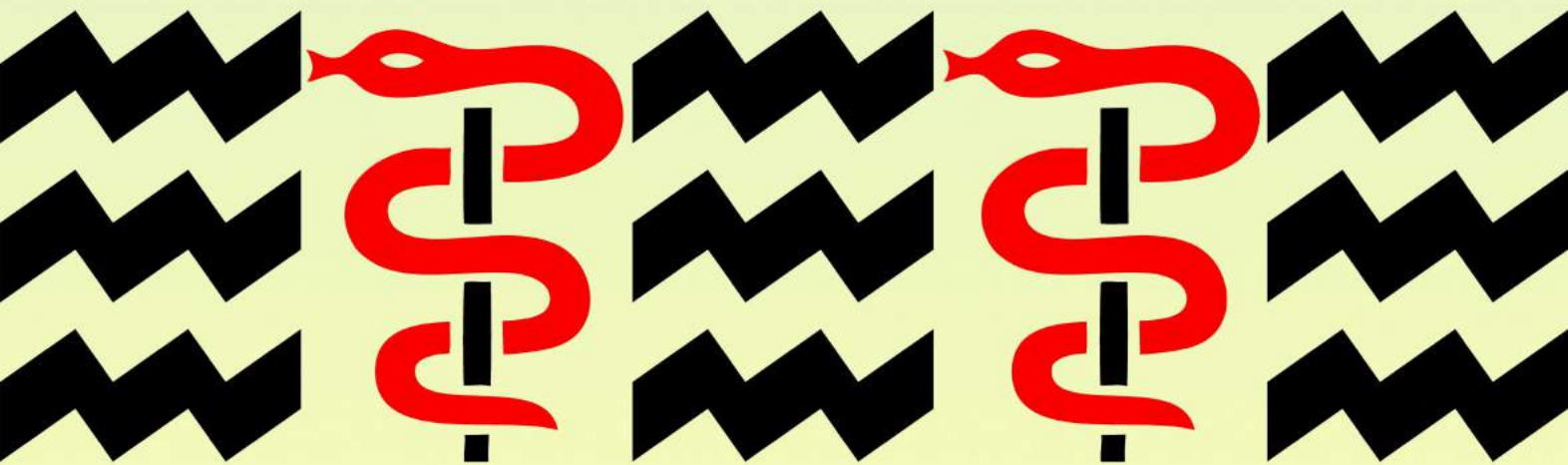
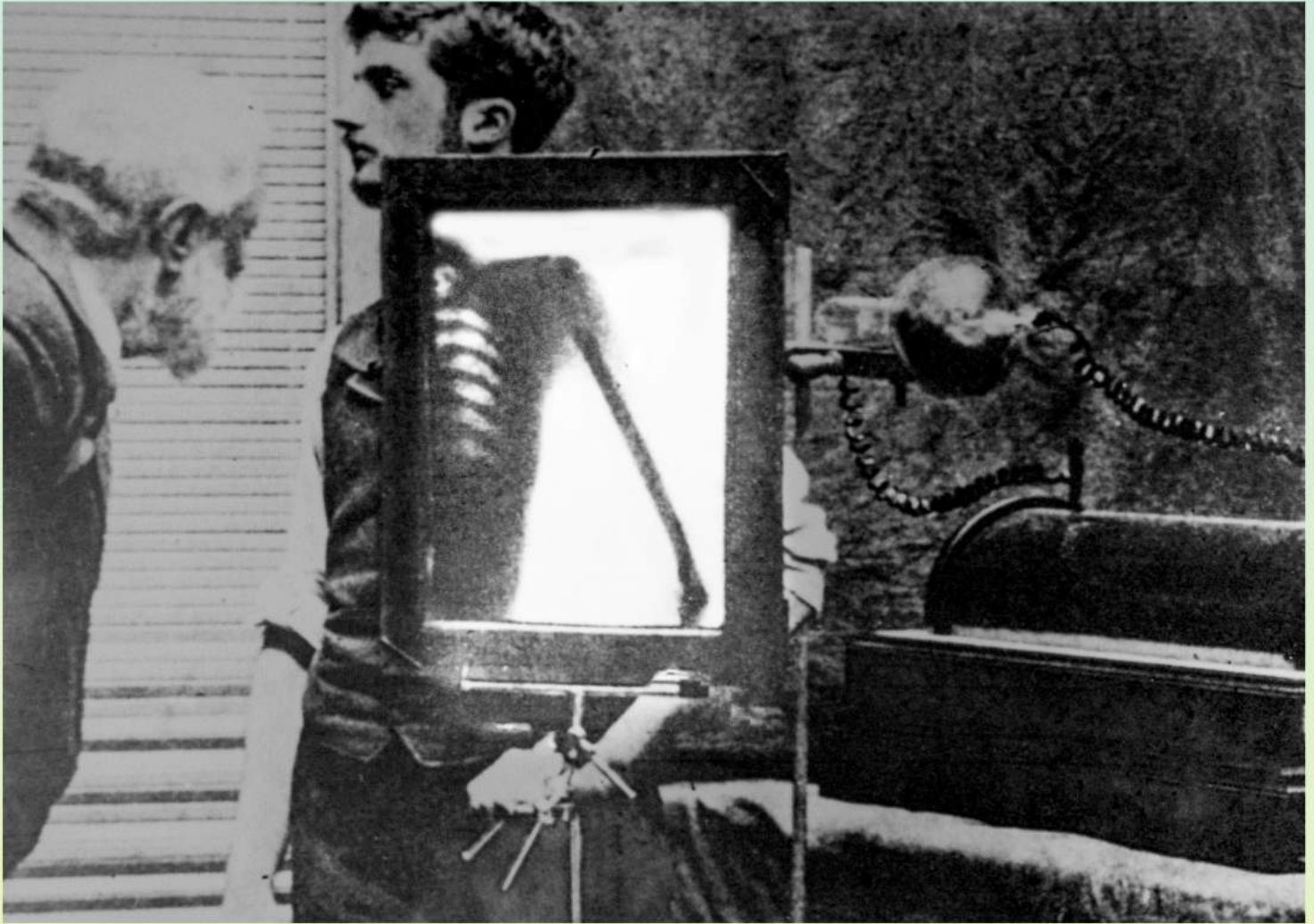

Expositie Zorg in Eindhoven

Historie Gezondheidszorg

De Middeleeuwen

In de dertiende eeuw begon men geneeskunde te onderwijzen aan de universiteiten. Omdat vrouwen toen niet naar de universiteit mochten gaan, bestonden er geen vrouwelijke artsen.

In die tijd raakte een dokter zijn patiënten niet zelf aan. Daar voelde hij zich veel te goed voor. Die taak liet hij dus over aan een barbier - chirurgijn (dit was een kapper!), deze was niet naar de universiteit geweest.

Een heel bekend voorbeeld van ziekte in de Middeleeuwen is 'de pest'. Vandaag weten we dat deze ziekte zeer besmettelijk was en verspreid werd door vlooiën die zich op de vacht van ratten bevonden. In de middeleeuwen zag je de ratten voortdurend door de straten lopen. Dat is vandaag gelukkig niet meer het geval.

In de Middeleeuwen werd de pest gezien als een straf van god, die enkel slechte mensen raakte. Mensen die deze ziekte kregen, mochten hun huizen niet meer verlaten. Zo probeerde men verdere verspreiding te vermijden. Toch stierven er in de Middeleeuwen heel wat mensen aan de pest.

Een vaak voorkomende behandeling van ziekte was 'de aderlating'. Het aderlaten gebeurde door op bepaalde plaatsen in het lichaam te snijden en het 'slechte' bloed uit het lichaam te laten lopen. Helaas liep dit soms wel eens fout af... Meerdere mensen lieten bij deze technieken het leven.

De chirurgijn, Lucas van Leyden, 1524

Ten tijde van de pestepidemieën droegen de dokters vaak een masker. In de lederen snavel van het masker zaten geurige stoffen die de ingeademde lucht moesten zuiveren. Of dat hielp? Misschien wel tegen de stank, maar niet tegen de pest. Ook de dokters stierven aan de besmettelijke ziekte.

In de Middeleeuwen begon de kerk ziekenhuizen in te richten. Die werden ook wel godshuizen genoemd. Niet alleen zieken konden er terecht: ook gehandicapten, bedevaarders en zwervers.

Ziekten werden toegelaten als ze te ziek waren om te werken of te bedelen. Het maakte niet uit of ze op doorreis waren of afkomstig uit de streek. Iedereen kreeg hulp. In de godshuizen werden de zieken verzorgd door de nonnen.

De werking in de ziekenhuizen is niet te vergelijken met de werking van vandaag. Eerst moesten de mensen gaan biechten. Zieltes redden was immers belangrijker dan de mensen genezen. Daarna werden ze gewassen en in bed gelegd. Vaak moesten ze dat bed delen met een of twee andere zieken. Rond de bedden hing een gordijn voor de warmte, want de zalen werden niet verwarmd. De matrassen waren gevuld met stro en meestal doordrongen van zweet en urine. Daar kwam vaak ongedierte op af. De gordijnen en dekens in zo'n godshuis waren vaak rood, dit om de bloedvlekken die ontstonden bij de aderlatingen te verbergen.

Kruidengeneeskunde was de voornaamste geneesmethode. Doordat men weinig kennis had van onder meer anatomie had de geneeskunst een experimenteel karakter. Zelfgemaakte 'medicijnen' waren vaker fataal. De rijken konden zich 'de geleerden' veroorloven, terwijl hun armere stadsgenoten op het traditionele (bij)geloof vertrouwden. Rondreizende 'geneesheren', die grotere ingrepen uitvoerden, mochten met toestemming van de magistraat op de kermissen en jaarmarkten van Roermond staan. Men consulteerde hen omdat men bereid was alles te doen om beter te worden en er vaak geen andere keus was.

Barbiers, zoals meester Elbert van Nyel, die tussen 1477 en 1491 soms als barbier en soms als arts vermeld wordt, waren handig met het mes. Ze schoren en knipten niet alleen maar trokken bijvoorbeeld ook tanden, deden aderlatingen en 'behandelden' gezwollen, gebroken ledematen en wonden.

De tandarts, Lucas van Leyden, 1523

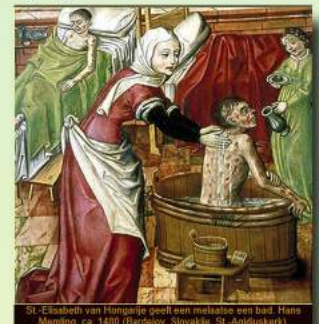
Zorginstellingen en gasthuizen

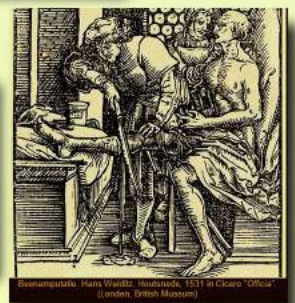
Jan Steen. De kwakzalver, ca. 1650-1660.

Zorginstellingen en gasthuizen zijn sinds de Middeleeuwen bekend. De geneeskunde werd in de Middeleeuwen door de kerk gedomineerd. Monniken kopieerden onder andere oude medische teksten. De hospitalen waren kerkelijke instellingen. In een archiefstuk uit 1259 verzoekt de paus hulp bij de bouw van het Heilige-Geesthospitaal in ruil voor vergeving van zonden. Een eerder pauselijk bevel, uit 1215, verbood monniken aderlating of chirurgie uit te oefenen. Het ontleden van lichamen werd als heiligschennis beschouwd. Religieuzen adviseerden om te blijven bidden, terwijl zusters hun leven offerden in de zorg voor de, vaak door pest geteisterde, inwoners. De pest was immers een straf van God. Door de Nederlandse uitvinding van de microscoop omstreeks 1600, het ontleden van lichamen en de beschikbaarheid van medische handboeken nam de kennis van het menselijk lichaam toe. Rond de zestiende eeuw verenigden barbiers zich in plaatselijke gilden en noemden zij zich voortaan chirurgijn. Dit maakte het makkelijker voor gekwalificeerde chirurgijnen om zich hier te vestigen.

De verzorging

Middeleeuwse medische instrumenten

R.K. Binnenziekenhuis Catharinaziekenhuis

RK Binnenziekenhuis / Catharinaziekenhuis

In 1843 kwamen, op verzoek van het parochiebestuur van de Catharinaparochie te Eindhoven, een zevental religieuzen van de congregatie van de Zusters van Liefde vanuit Tilburg naar Eindhoven om er ziekenzorg op te zetten. Dit groeide in de loop der jaren uit tot het Rooms Katholieke Binnenziekenhuis. Jarenlang was dit gevestigd aan de Vestdijk, in de binnenstad, op de plaats waar zich nu de Heuvel bevindt. Begin jaren '60 was dit ziekenhuis verouderd en te klein. Zomer 1968 werd begonnen aan de voorbereidingen voor nieuwbouw aan de Michelangelolaan in Woensel. Het gebouw werd in de zomer van 1973 opgeleverd. De verhuizing naar de nieuwbouw is aangegeven om de naam te wijzigen, waarbij men koos voor de naam Catharina Ziekenhuis. Het ziekenhuis is genoemd naar de heilige Catharina van Alexandrië, naamgeefster van de Catharinakerk van waaruit het initiatief tot oprichting van het ziekenhuis kwam. In de rooms-katholieke traditie geldt Catharina als beschermheilige van ziekenhuizen.

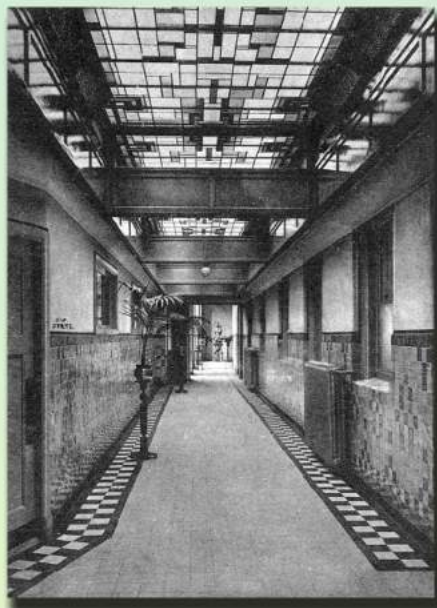
Het pand in de Ten Hagestraat, waarin de zusters van het Binnenziekenhuis zijn begonnen met hun werkzaamheden. De zusters begonnen hier in 1843. Dit huisje was in 1755 over de Gender gebouwd en maakte later plaats voor het St. Vincentiusgebouw. Stierf in de eerste jaren nog 41% van de zieken, in de jaren 1880 tot 1884 was dit al gedaald tot 22%, zodat dit ziekenhuisje niet langer meer de voorportaal van de dood was.

1928. Het RK Ziekenhuis aan de Jan van Lieshoutstraat

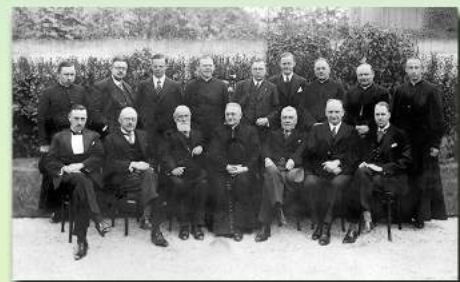
In augustus 1932 had de plechtige inzegening plaats, door Mgr. A. F. Diepen, van de afbouw van het Kath. Binnengasthuis te Eindhoven. Personeel en autoriteiten poseren voor de fotograaf.

Het Mariapaviljoen (F1) damesafdeling (Gynaecologie) van het Binnenziekenhuis. Deze afdeling grensde aan een smalle binnenplaats.

1930. Chirurgische mannenafdeling.

1935. Ziekenhuisbestuur en specialisten van het RK Binnenziekenhuis. Bovenste rij v.l.n.r.:
R.L. Loverbosch - kapelaan Catharinaparochie
Dr. A. Verbeek - chirurg / vrouwenarts
Dr. Th. Meeuwissen - internist / röntgenoloog
A. de Louw - rector Binnenziekenhuis
Dr. J. Slooff - kinderarts
Dr. O. Verbeek - chirurg / orthopeed
J. Willenberg - kapelaan Catharinaparochie
A. van Dijk - pastoor Lambertusparochie
Th. Malmberg - moderator St. Joris en Catharinaleuceum
Onderste rij v.l.n.r.:
J. Hoppenbrouwers - fabrikant
C. Schellens - fabrikant
L. Kooen - architect
Dr. J. Maas - kanunnik, deken en pastoor
J. de Vlam - lid Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
L. de Rooij - fabrikant
Mr. F. Claesens - bankdirecteur

1935. De prachtige en goed onderhouden kapel op het terrein van het voormalige R.K. Binnenziekenhuis. Het lag ongeveer tussen Vestdijk-Ten Hagestraat-Jan van Lieshoutstraat en is helaas gesloopt. Nu staat hier winkelcentrum Heuvel.

1938. De Margaretaal van het Binnenziekenhuis.

De bomschade aan het R.K. Binnenziekenhuis in december 1942. Links de kapel, dus dit is het binnenterrein.

1950. De binnenplaats zonder overdekt terras.

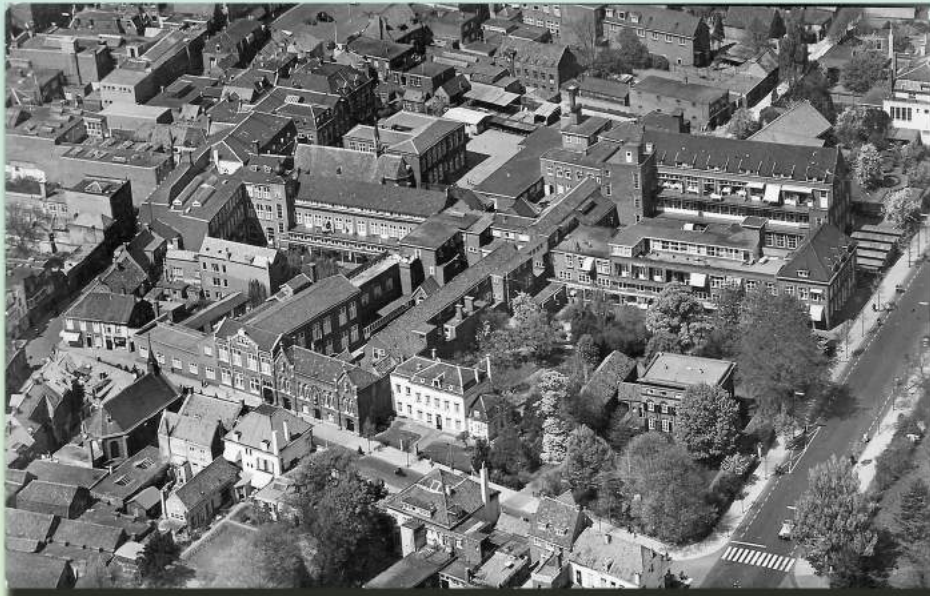

1950. Binnenziekenhuis, gang van de 2e klasse.

Infectie-paviljoen Binnenziekenhuis, Jan van Lieshoutstraat.

R.K. Binnenziekenhuis Catharinaziekenhuis

Luchtfoto Binnenziekenhuis uit 1959. Linksonder loopt de Ten Hagestraat; rechtsonder de Vestdijk met op de hoek Ravensdonck. Midden links begint de Jan van Lieshoutstraat.

1952. Kinderzaal van het Binnenziekenhuis.

1959. Het doktershuis van het Binnenziekenhuis aan de Ten Hagestraat, rechts van het Vincentiusgebouw.

Binnenziekenhuis aan de Vestdijk

1960. Twee verpleegsters in het R.K. Binnenziekenhuis. Bepaalde patiënten lagen vaak buiten onder een glazen afdak.

1962. Het Vincentiusgebouw in de Ten Hagestraat. De drie beelden staan momenteel op de begane grond in het Catharinaziekenhuis.

1967. Maquette van het nieuwe te bouwen R.K. Binnenziekenhuis.

De Zusters van Liefde nemen afscheid van het Binnenziekenhuis in 1966. Ze vertrekken uit het klooster aan de Jan van Lieshoutstraat en gaan naar Huize Miriam aan de Koekoeklaan 10.

1968. Bezoekuur.

1968. Ambulance-ingang.

1968. De keuken.

De wachtruimte.

Er werd wel eens een bordje opgehangen.

De wasserrij.

R.K. Binnenziekenhuis Catharinaziekenhuis

Het Binnenziekenhuis fotografeerde vanaf 1970 alle baby's die in het ziekenhuis ter wereld kwamen.

1971. De keuken. De lopende band, het portioneren van de maaltijden.

Patiëntentransport ergens tussen de wirwar aan gebouwen op het ziekenhuisterrein.

Het Binnenziekenhuis aan de Vestdijk in 1970 met een oude Opel Rekord op de voorgrond.

Op 19 september 1973 was de verhuizing van patiënten van het Binnenziekenhuis naar het Catharinaziekenhuis.

1970. Nieuwbouw van het Binnenziekenhuis.

1973. Sloop van het Binnenziekenhuis in het centrum van de stad.

1980. Hoofdingang Catharinaziekenhuis

2017. Catharinaziekenhuis.

Diaconessenhuis / MMC

Het Diaconessenhuis is een voormalig ziekenhuis in Eindhoven. In Eindhoven was lange tijd het katholieke geloof dominant, maar door de komst van Philips, dat personeel uit heel Nederland (en daarbuiten) aantrok, waren andere gezindten in opkomst. Sinds 1929 had de 'Vereeniging voor Protestantisch-Christelijke Ziekenverpleging' geijverd voor een eigen ziekenhuis. Dat lukte uiteindelijk in 1933, met hulp van de hoofdverpleegster van Philips, zuster Johanna Kleinod, die in het bestuur de centrale figuur werd en met financiële steun door dr. Anton Philips. Hij steunde het ziekenhuis persoonlijk omdat hij hechtte aan de juiste zorg voor iedere Eindhovenenaar, ongeacht zijn of haar levensovertuiging. Een villa aan de Parklaan werd in 1933 als eerste Diaconessen-ziekenhuis in gebruik genomen, maar deze bleek al in 1934 te klein met zijn twintig bedden. In 1935 werd met steun van Anton Philips Villa Elsheim met omliggende gronden gekocht van sigarenkistfabrikant Brüning. Na de noodzakelijke verbouwingen kon het nieuwe Diaconessenziekenhuis op 13 januari 1940 in gebruik worden genomen. Het hooft plaats aan 90 patiënten en had een moderne röntgenafdeling, geschenken door Anton Philips. In 1953 besloot men tot bouw van een nieuw Diaconessenhuis aan de Dommelhofstraat. Medio jaren '60 kon de nieuwbouw aan de Ds. Th. Fliednerstraat in gebruik worden genomen. In 2002 is het Diaconessenhuis door een fusie met het Sint-Josephziekenhuis opgegaan in het Máxima Medisch Centrum. Máxima Medisch Centrum is het grootste medisch centrum van de regio Zuidoost-Brabant en gevestigd op twee locaties: hartje Eindhoven en aan de rand van Veldhoven. Op beide locaties hebben nagenoeg alle specialismen poliklinieken. Daarnaast hebben beide locaties een eigen functie en specialiteit.

Huize Benvenuta aan de Parklaan 81 in het Villapark. Oorspronkelijk was dit de villa van Charles de Haes.

Anton Philips wil het familiebezit van de weduwe Brüning in 1934 kopen voor het protestantse Diaconessenhuis. Dit ziekenhuis is sinds 1933 gevestigd aan de Parklaan 81, slechts enkele huizen verwijderd van villa Elsheim, waar een pand is omgebouwd tot ziekenhuisje met twintig bedden. De vraag naar protestantse ziekenhuisbedden groeit door de komst van steeds meer niet-katholieken naar de industriestad Eindhoven. Een nieuw, groter ziekenhuis is broodnodig en Anton Philips stimuleert de nieuwbouwplannen.

De overdracht van villa Elsheim is op 15 januari 1935. Anton Philips schiet het aankoopbedrag van 115.000 gulden voor en levert ook een architect, jurist en aannemer om de bouw van een nieuw ziekenhuis te begeleiden. Na een heleboel getouwtrek met de gemeente komt er in 1938 eindelijk een bouwvergunning. Aannemer Van Heeswijk uit Best bouwt voor 170.000 gulden het nieuwe ziekenhuis achter villa Elsheim. In de villa wordt ook het nodige verbouwd en aangepast. Er komen o.a. 16 zusterkamers. 2 kamers voor bejaarde echtparen en een grote ziekenhuiskuken. Via een smalle halfronde gang krijgt de villa verbinding met het ziekenhuis. Op 13 januari 1940 opent het nieuwe Diaconessenhuis met 90 bedden haar deuren.

Personeel en autoriteiten tijdens de opening van het Diaconessenhuis in 1933.

1933. Ziekenzaal aan de Parklaan

1945. De rekening voor een bevalling in de dependance aan de Parklaan 81.

In 1940 werd het Diaconessenhuis gebouwd achter Villa Elsheim.

1950. Dr. Beins op de operatiekamer van het Diaconessenhuis in Eindhoven aan de Parklaan.

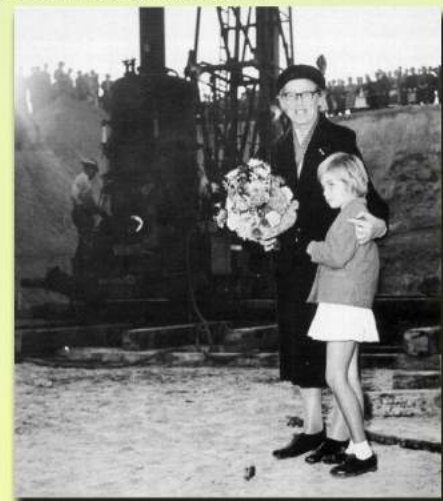

1947. Kraamafdeling aan de Parklaan.

1950. Op de operatieafdeling aan de Parklaan bij de uitkookpan.

Het oude Diaconessenhuis aan de Parklaan. Bijgebouw, rechts hiervan staat Villa Elsheim. Na de nieuwbouw van het Diaconessenhuis aan de Ds. Theodor Fliednerstraat werd hier Dommelhof gevestigd. Dit gebouw en alle andere bijgebouwen zijn in de negentiger jaren gesloopt en vervangen door nieuwbouw.

Op 23 oktober 1962 heide zuster Kleinod de eerste paal voor het nieuwe Diaconessenhuis, nu Máxima Medisch Centrum locatie Eindhoven.

Diaconessenhuis / MMC

Op deze foto uit 1965 is zowel de Kennedylaan als het Diaconessenhuis (nu MMC) in aanbouw. De Kennedylaan, vanaf rechts, loopt nog dood op een boerderij waarvan de bewoners geruime tijd standvastig verzet boden tegen afbraak. Vanaf links naar rechtsboven loopt de rondweg (Onze Lieve Vrouwestraat).

1966. De verhuizing van de patiënten vanuit de Parklaan naar het nieuwe ziekenhuis aan de Ds. Theodor Flidnerstraat.

1967. De operatiekamer van het Diaconessenhuis.

1967. De kinderafdeling van Diaconessenhuis.

1969. - Het verzorgen van couveusebaby's op de kraamafdeling van het Diaconessenhuis.

1974. De studio van de Eindhovense Verplegings Omroep in de kelder van het Diaconessenhuis. Iedere zaterdagochtend een verzoekplatenprogramma dat ook werd uitgezonden in Peppelrode. En ... de thuiswedstrijden van PSV (live) waarbij alle ziekenhuizen en een aantal verzorgingstehuizen in Eindhoven werden bediend.

1977. Een stukje Villapark met centraal Dommelhof. Het voormalige Diaconessenhuis werd in gebruik genomen als verpleeghuis en omgedoopt tot Dommelhof. Inmiddels is vrijwel het gehele complex gesloopt en vervangen door nieuwbouw, alleen de villa bleef gespaard.

2013. Máxima Medisch Centrum, Centrum voor Pijngeeskunde.

1984. Operatiekamer in het Diaconessenhuis.

2017. Máxima Medisch Centrum, centrale hal met piano.

Máxima Medisch Centrum anno 2018

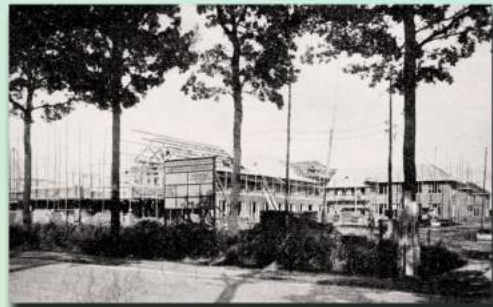
St. Josephziekenhuis

Katholieke Illustratie 1929: "een der uitgestrekte terreinen, gelegen achter de Maple-Farm, waar volgens de plannen 't nieuwe St. Joseph-ziekenhuis gebouwd zal worden".

De directeur-geneesheer van het nieuwe ziekenhuis, dr. G.H.W. Jordans.

Het in aanbouw zijnde St. Josephziekenhuis langs de Aalsterweg in 1930.

Orkonde t.g.v. de eersteenlegging van het St. Josephziekenhuis op 19 maart 1930.

De genodigden bij de opening van het St. Josephziekenhuis aan de Aalsterweg op 11 juni 1932.

St. Josephziekenhuis in 1932.

Een ziekenzaal van het St. Josephziekenhuis in 1932

De terrassen en klasse-afdeling van het St. Josephziekenhuis, 1932.

Voorgevel en klooster St. Josephziekenhuis, 1935.

St. Josephziekenhuis, 1936.

De vrouwenzaal interne geneeskunde, 1936.

1960 De verbandwagen waarmee de hoofdzuster of het subhoofd met assistentie langs de patiënten ging. Het gordijn tussen de bedden werd dan dichtgetrokken. Hier wordt met de steriele kocher geen nieuw steriel gaasje gepakt maar een hergebruikt gaasje. Het verband (gaasjes en zwachtels) werd naar de wasserij gebracht.

1960 Eens in de zoveel tijd had de hoofdzuster zoveel presentjes (bijv. sigaretten, chocolade, snoep) van dankbare patiënten gekregen dat zij dat feestelijk met de verpleegsters wilde delen. Zij mochten dan in schoon gesteven werktuig gezellig plaats nemen op de badrand (er was geen andere ruimte beschikbaar) en kregen ook een lekker kopje thee.

1972 Vernieuwde entree.

Verpleegsters

1932 - Rijks Krankzinnigen Gesticht, patiënten en personeel.

1948 - Verpleegkundige / zuster op haar kamer in het Diaconessenhuis te Eindhoven.

1944 - Eindhovense verpleegsters zwaaien naar de Engelse bevrijders in de Rechlestraat in september 1944.

1960 - Er moesten ook lessen gevolgd worden, zoals op deze foto in EHBO. Hiervoor gingen de leerlingen naar de zolder waar ze op een pop in bed konden oefenen. Beneden waren leslokalen waar ze van de specialisten les kregen.

Het verdwijnen van de kokerkappen. In 1963 mochten zusters zich van hun kokerkappen ontdoen. Dit is hoofdzuster Virginia van de chirurgische afdeling met haar personeel in het St. Josephziekenhuis.

1933 - Zuster op de OK in het Diaconessenhuis.

1960 - Ophalen van ontbijtbordjes na een nachtdienst in het St. Josephziekenhuis. Links dagelijkse tenue (nachtdienst zat erop), rechts in werkschort (vroegdienst). Aan de blauwe jurk werd een gesteven kraagje geknoopt en aan de korte mouw een wit gesteven bordje.

1966 - De oude gebouwen van het Binnenziekenhuis hadden zo hun charme. De jonge (leerling-)verpleegsters ook. Al was er wel commentaar op de korte en ook nog eens licht-doorschijnende uniformen.

1945 - Het noodziekenhuis Emma was in 1945 gevestigd in een Philipsgebouw aan de Emmasingel.

1953 - Diaconessenhuis, operatieafdeling aan de Parklaan.

Aankomst nieuwe lichte verpleegsters maart 1960 in het St. Josephziekenhuis. Er waren twee lichtingen per jaar. Ze woonden in het verpleegstershuis dat achter in de tuin was gebouwd.

1965 - Verpleegster op de kraamafdeling van het St. Josephziekenhuis.

1996 - Diaconessenhuis na de uitbreiding 1996: het oefenen van reanimeren; beademen en borstcompressie.

Verzorgings-/verpleeghuizen

1920. Links de St Trudokerk, aan de overkant van de weg het luhuis en rechts het liefdesgesticht aan de Strijpsestraat.

Bejaardenhuis aan de Tongelresestraat in 1920. Veel van de huizen op deze foto zijn in de loop der tijden gesloopt en er zijn andere voor in de plaats gekomen. De foto moet zijn genomen vanaf de Sint Martinuskerk.

St. Joseph Gasthuis (nu Wilgenhof) met H. Hart-monument aan de Gasthuisstraat in de jaren dertig.

Foto 1: het (oude) bejaardencentrum St. Petruspark aan de Mgr. Swinkelsstraat in 1960. Het St. Petruspark is afgebroken en op die plaats en in de directe omgeving is een enorm complex van voorzieningen gebouwd voor degenen die verzorging behoeven op allerlei niveau.

Foto 2: de eetzaal in het St. Petruspark.

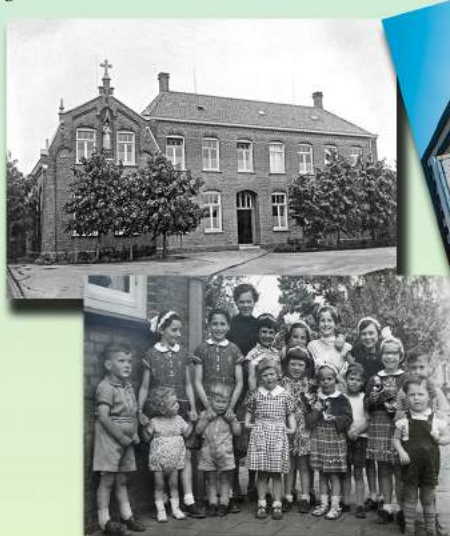

Foto 1: bejaarden- en verzorgingshuis St. Antonius aan de Amstelstraat. Het behoorde tot de orde der Franciscanen uit Denekamp. De zusters spraken dan ook allemaal met een Twentse tongval.

Foto 2: kinderen St. Antonius in 1956.

Theresiapension in 1960. Tussen kerk en pension is de ingang naar het kerkhof.

Verzorgingshuis De Weerde met de Meyboomflat. Tegenwoordig: Wisschaeghe.

1971. Als leerling bij verpleeghuis De Weerde geslaagd voor verpleegster? Dan kreeg je zo'n asbak mee. De tijden zijn nu wel wat veranderd.

St. Jozefdal, ingang paviljoen Irene. Met van rechts naar links de afdelingen Vliedenoord 1, Vliedenoord 2 en Eeckendonk.

Verpleeghuis Peppelrode. In 2003 kreeg Peppelrode een grote opknappbeurt. Tegenwoordig maakt het deel uit van de Vitalis Zorggroep.

Residentie Wilgenhof anno 2018 aan de Gasthuisstraat

Foto 1: verzorgingshuis Den Elzent aan de Alberdingk Thijlstraat met op de voorgrond de waterpartij in het Stadswandelpark rond 1970.

Foto 2: zitje in Den Elzent in 1965.

Vitalis Vanderhof aan de Bernhardplaats biedt woonvormen met 24 uur zorg en behandeling voor ouderen met lichamelijke beperkingen of dementie. Ook zijn er appartementen voor zelfstandig wonen met de mogelijkheid van thuiszorg.

Dommelhof 2018. Verpleeghuis Dommelhof is hét kenniscentrum op het terrein van de somatiek. Hier wordt gespecialiseerde verpleeghuiszorg aangeboden voor cliënten met een lichamelijke beperking of aandoening, zoals mensen met hersenletsel (CVA of ongeval), met spierziekten of aandoeningen aan het zenuwstelsel (ziekte van Huntington, Multiple Sclerose en Parkinson) of mensen die willen revalideren. Dommelhof biedt wonen, zorg, welzijn en behandeling.

Van RKG naar Grote Beek

De bouw van het RKG in 1915. Al sinds 1906 wordt er gewikt en gewogen: uitbreiden in Medemblik of een nieuwe vestigingsplaats? Uiteindelijk werd er voor Woensel gekozen.

Drs J.M. Reitsema was de eerste geneesheer-directeur van het RKG van 1917 tot zijn dood in 1929.

In de begintijd was het moeilijk om voldoende goed geschoold personeel aan te trekken. Het salaris was laag en de onregelmatige werktijden waren zwaar.

Het artsenteam van het RKG in 1934.

Patiënten met begeleiding van het RKG in 1934.

Vrouwelijk personeel van het RKG in 1936.

Mannelijk personeel van het RKG.

Patiënten werden ten tijde van het RKG bij de dagelijkse arbeid ingezet, o.a. in de landbouw, de keuken en de mangel- en strijkafdeling. Deze werden beloond met gestichtsgeld dat buiten het RKG geen enkele waarde had.

Pas later, na de jaren '70 kregen patiënten meer vrijheden en werd het complex opener. Hier zijn patiënten aan de arbeidstherapie.

De dwangbuis was tot 1950 nog in gebruik en de elektroshock-apparatuur tot in de jaren '70.

De slaapzalen ten tijde van het RKG boden geen enkele vorm van privacy voor de patiënten. Deze foto dateert uit 1931. Pas eind jaren '60 werd er gemoderniseerd.

Patiënten konden gebruikmaken van een gezamenlijke woonruimte en ook werd er een modern zwembad ingericht. Heden ten dage is er zelfs een Bed & Breakfast voor bezoekers van het Ketelhuis.

Van RKG naar Grote Beek

Illustratie van het toenmalige R.K.G. (Rijkskrankzinnigengesticht) uit 1918, waarvan de bouw begon in 1914. In 1947 werd de naam R.K.G. veranderd in R.P.I., de Rijkspsychiatrische Inrichting. In 1985 werd de R.P.I. als rijksdienst opgeheven en ging verder als particuliere stichting onder de naam De Grote Beek.

De Grote Beek zoals het er nu uitziet. De hoofdingang is verplaatst naar de rechterzijde van het Ketelhuis. Het hoofgebouw en het Ketelhuis zijn op beide afbeeldingen goed zichtbaar.

Links: de voormalige ingang van het hoofgebouw met rechts het oude poortgebouw en links een brievenbus. Deze zijn gesloopt vanwege de verbreding van de Boschdijk. Op de achtergrond is het middelste deel van het hoofgebouw te zien. Midden: de ingang gezien vanaf het hoofgebouw. Hier zijn beide portierswoningen en beide brievenbussen te zien. Rechts: het hoofgebouw in 1967. Dit staat er nog en doet nu dienst als bestuursgebouw.

Boven: de directeurswoning. Deze stamt uit de begintijd van de R.P.I. vermoedelijk rond 1918. Onder: de woning zoals deze er nu uitziet. Op de hoek van de Boschdijk en Vredeoord.

Dit gedeelte werd het Rode Dorp genoemd en stamt uit 1933. Oorspronkelijk woonden hier medewerkers van het ziekenhuis, vanaf eind jaren 80 huisden er patiënten.

R.P.I. barak voor besmettelijke ziekten en psychopaten.

Het voormalige Ketelhuis, nu o.a. in gebruik als feestlocatie.

Boven: Kerkgebouw en concertzaal.

De Woenselse Poort / GGZ Veiligheid. TB5-kliniek in 2010.

Kerkgebouw en concertzaal binnen.

Philips Medische Dienst

Oude foto van een ziekenauto in Eindhoven op het Wilhelminaplein rond 1920. Het zou de ziekenauto van de Philips glasfabriek zijn.

Philips Polikliniek met ambulance aan de Willemstraat rond 1935.

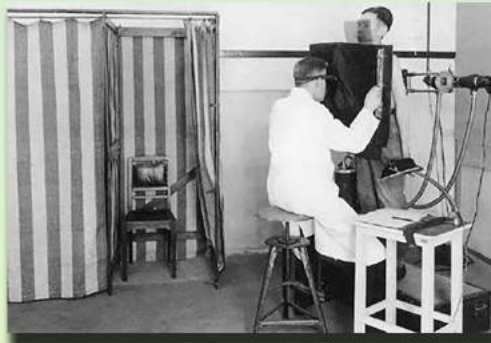
Philips Polikliniek aan de Willemstraat in 1921. Het gebouw is na een voltreffer in 1943 afgebroken.

Philips Gezondheidscentrum aan de Willemstraat in resp. 1925, 1950 en 1958. Hier waren o.a. gehuisvest - Philips huisartsendienst - Philips bedrijfsartsen - diverse laboratoria - Ongevallendienst - Arbeidsbescherming - Ziekenkas - Ziekenfonds - Afd. Kinderbijslag. Naast het Gezondheidscentrum was de Philips Apotheek gevestigd.

De polikliniek van N.V. Philips aan de Willemstraat, 1925

G.C.E. Burger verricht röntgenonderzoek (doorlichting) in de Glasfabriek van Philips (1933). Burger was hoofd van de in 1928 opgerichte bedrijfsgezondheidsdienst van Philips. Hij was een groot voorstander van periodiek longonderzoek van de gehele bevolking door middel van röntgendoorlichting.

Spreekuur bij de Philips Medische Dienst. Links voor de nummertjes-uitdeler. Het op spreekuur laten komen was ook heel eenvoudig. Iedereen moest op hetzelfde tijdstip bij de bedrijfsarts komen zodat je er mooi een halve dag voor uit moest trekken. Daar stond tegenover dat de medische verzorging goed was geregeld bij de N.V. Philips.

Zuigelingenverzorging nam bij de Philips Medische Dienst een bijzondere plaats in.

Consultatiebureau Philips Medische Dienst aan de Willemstraat.

1920. Behandelruimte in de eerste jaren van de Philips Medische Dienst met dokter P. Gaarenstroom.

Deze foto is gemaakt in 1941. In dit gebouwtje zat vanaf de twintigste jaren de Philips Gezondheidszorg. In 1942 wordt het vervangen door een stenen gebouw: de Polikliniek Strijp.

Behandeltkamer Philips Medische Dienst Willemstraat in 1960.

De bouw van de apotheek in 1962 (thorende bij de Philips Medische Dienst, gebouw EDO).

Gezondheidscentra

Gezondheidscentrum Winkelcentrum Woensel.

Gezondheidscentrum Cederlaan, Strijp.

Gezondheidscentrum 't Karregat, Tongelre.

SGE Tongelre aan de Ceramlaan

SGE is ruim 35 jaar actief in alle wijken van Eindhoven. De oorsprong van SGE ligt in de Philips Medische Dienst. Philips zorgde voor een dienst waar medische en paramedische disciplines gezamenlijk zorg boden. Met ondersteuning van technologie. Destijds een revolutionair concept. In 1982 is deze zorgfunctie ondergebracht in de stichting SGE. SGE stichtte een aantal centra verspreid over de stad. Naast zorg boden de centra vanaf de start maatschappelijk werk en thuiszorg aan de wijkbewoners. Inmiddels bestaat SGE uit 11 gezondheidscentra. Vanuit deze gezondheidscentra werken apothekers, huisartsen, psychologen, tandartsen, fysiotherapeuten en andere zorgverleners samen aan de gezondheid en het welzijn van alle wijkbewoners. De gezondheidscentra van SGE bieden samen de volgende zorgverlening:
Apotheek - Bloedafname - Caleidozorg - Fysiotherapeut - Huisarts - Logopediste - Manueel therapeut - Oefentherapeut Cesar - Pedicure - Podotherapeut - Consultatiebureau - Diëtiste - Praktijkondersteuner - Psycholoog - Tandarts - Thuiszorg - Verloskundige - Verslavingszorg - Verpleegkundig specialist

SGE Stratum aan de Thomas à Kempislaan.

SGE Orion aan de Orionstraat.

SGE De Parade aan de Ds. Theodor Fliednerstraat.

SGE Strijp. Het oude en nieuwe gezondheidscentrum naast elkaar op de Noord-Brabantlaan hoek Tilburgseweg-Noord. Het prachtige pand rechts is afgebroken.

Gezondheidscentrum De Oude Toren aan de Amundsenlaan.

Gezondheidscentrum Airborne aan de Airbornelaan is vernoemd naar de locatie waarop dit centrum nu staat en waar op 14-09-1944 de Amerikaanse parachutisten de stad Eindhoven binnenkwamen om de stad te bevrijden.

Foto 1: Centrum voor gezondheid Klein Tongelre aan de Insulindelaan.
Foto 2: GZC+ aan de Jan Smitlaan.
Foto 3: Gezondheidscentrum Granida aan de P.Czn. Hooftlaan.

Diagnostiek voor U is een toonaangevende organisatie met diverse vestigingen, waar kwaliteit, nauwkeurigheid, snelheid en een klantgerichte, persoonlijke benadering centraal staan. Diagnostiek voor U neemt een belangrijke plaats in binnen de gezondheidszorg en werkt intensief samen met andere zorgverleners. De instelling beschikt over een modern laboratorium voor bloed- en urineonderzoek. Naast laboratoriumonderzoeken omvat het aanbod ook beeldvormende en functieonderzoeken, zoals röntgenonderzoek, radiologische echo's, hartfilmpjes, zwangerschapsdiagnostiek, longfunctietesten, botdichtheidsmetingen, gehooronderzoeken, oogheelkundige onderzoeken en fietstesten.

Apotheken

Deze apotheek stond op de kop van het Stratumseind rond 1910-

De Woenselsche apotheek in Hemelrijken. Deze werd uitgebaat door een Joodse apotheker, die in de Tweede Wereldoorlog is weggevoerd.

Aan de gevel van apotheken en drogisten hangt soms een "gaper".
Rechts: hoog aan de gevel van het pand op de hoek van het Catharinaplein en de Rechtestraat hangt nog steeds een gaper.
Boven: detail van de gaper.

Apotheek Keunen in de Rechtestraat, 1919.

Apotheek Van Tilburg op de hoek van de Demer en de Vrijstraat.

Exterieur van het Philips gezondheidscentrum aan de Willemstraat, waar de apotheek van Philips was gevestigd.

Apotheek Keyzer aan de Demer 34, vóór het bombardement van december 1942.

Apotheek Ridas aan de Hoogstraat.

Interieur van de apotheek van Philips, begin jaren 30.

Apotheek Nijpels aan de Kloosterdreef in 1978.

Apotheek Nijpels in 2006.

Apotheek Keyzer op de hoek van de Geldropseweg, Bilderdijk en Stratumseindijk.

Apotheek Keyzer op de hoek Hoogstraat en Lambertusstraat, in 2008.

Apotheek Keyzer op de hoek Hoogstraat en Edenstraat in 2018.

Ambulances

Wagen voor het vervoer van lijken in 1929.

1952, de Packard ambulance in de Eksterlaan

De ambulances van het merk Chenard & Walcker en Packard gebroederlijk naast elkaar.

In 1949 beschikte de Gemeentelijke Geneeskundige Dienst Eindhoven over deze ambulance van het merk Chenard Walcker.

De Ford Transit ambulance op de Parklaan in 1963.

Ambulance verlaat het St. Josephziekenhuis, rond 1935.

Na het bombardement van 1944 zorgde het Rode Kruis voor het transport van zieken en gewonden. Aanvankelijk op rijwielbrancards, later met omgebouwde bestelauto's. Hier staan 3 ambulances van het merk Austin K2Y op de Markt.

Promotiefoto t.b.v. Zuid Nederlandse beurs in 1968.

Onderweg naar Nijmegen.

Het gaat onderweg met de ambulances ook wel eens mis. In 1981 en recenter in 2017 op deze foto van Bert Jansen/ED.

Het wagenpark van de Eindhovense GG&GD in 1972.

De ambulances op een rij in 1994.

Ambulances bij Catharina Ziekenhuis - Spoedeisende Hulp.

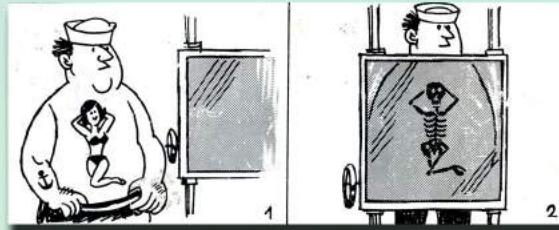

Ambulancedienst anno 2018 aan de Edenstraat.

De regionale ambulancedienst stuurt tegenwoordig ook verpleegkundigen de weg op. De zogenaamde Rapid Responders rijden in gele personenauto's, maar hebben wel speciale apparatuur en een zwaailicht aan boord. Ze kunnen geen patiënten meenemen. Foto Bert Jansen/ED

Ziekenhuishumor uit de jaren 60

Lachen is gezond

Cartoon Clinique

Kruisverenigingen

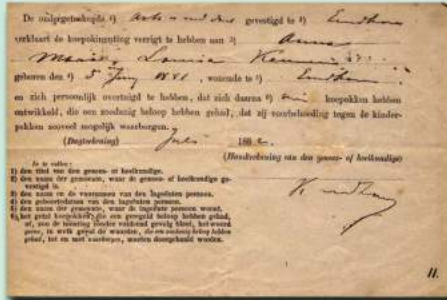
Rode Kruisgebouw aan de Willem van Konijnenburglaan in 2018.

In 1912 werd door de vrouw van Anton Philips de Wijkverpleging voor Eindhoven en aangrenzende gemeenten opgericht. Later werd dit het Wit Gele Kruis. In 1958 kreeg deze organisatie de beschikking over een mobiel consultatiebureau. Foto genomen op Bredalaan hoek Noord Brabantlaan. Die beugel aan de achterbumper was een twinny load avant la lettre. Daar werd de fiets van de verpleegster ingezet, zodat ze niet van standplaats naar standplaats hoefde te fietsen. Gewoon twee tot gleuven gebogen en gelaste ijzeren staven. De verpleegster die in de bus de kinderarts assisteerde was de zgn. wijkzuster. Zij kwam ook aan huis om adviezen te geven over de baby. Het waren vrouwen met erg veel ervaring en zij wisten voor elk probleem wel een oplossing!

Dit is niet het stads- of streekvervoer maar de "wijkbus" in 1974. Hanevoet was nog maar 'n jaar of 2 bewoond en voorzieningen waren er nog niet. Dus ook geen wijkgebouw waar je met je baby op controle kon gaan. Deze foto laat daarvoor de oplossing zien, een tot wijkgebouw omgebouwde bus. Op gezette tijden stond deze bus in de wijk Hanevoet. In dit geval op de Ennemaborg.

Een maand na haar geboorte in 1882 kreeg Maria Louisa Keuning een koepokkeninenting. Ook toen was hier al sprake van medische zorg voor pasgeborenen. Al hadden we nog geen wijkgebouw van een kruisvereniging. Over de pokken en inentingen nog wat bijzonderheden. Vooral kinderen werden in de 19e eeuw door de pokken getroffen. Een op de tien kinderen stierf voor het tiende jaar aan deze ziekte, zo'n veertig procent van de kindersterfte. In de overbevolkte achterbuurten kon het virus, dat zich verspreidde via de luchtwegen, snel om zich heen grijpen. Herstelde een kind van de pokken, dan was het wel voor altijd immuun. In 1798 werd de koepokkeninenting of vaccinatie ontdekt. Door inenting met de koepokken werd men immuun voor de menselijke variant. De eerste inenting met dierlijke pokstof vond plaats in 1799. De onderste lagen van de samenleving bleven nog lang een groot wantrouwen tegen vaccinatie koesteren. De uitvinder van de pokkenvaccinatie, Edward Jenner, stierf in 1823 op 73-jarige leeftijd. In 1871 kende Nederland nog een grote pokkenepidemie met als droevig gevolg 23.000 doden. Pas in 1939 volgde een inentingswet. Nadat in 1977 het laatste pokkengeval in de wereld voorkwam volgde hier de afschaffing van de pokkenvaccinatie.

Pokkenbriefje uit 1945.

TBC-briefje uit 1967. Veel kinderen uit Eindhoven gingen na een positieve mantouxtest (het bekende krasje) naar het consultatiebureau op de Jan v. Schoonvorststraat 22.

De tijd van de grote gezinnen behoorde langzamerhand tot het verleden. Bidden voor het eten en bidden voor alle mensen.

Toen de Duitsers tijdens de Eerste Wereldoorlog België binnenvielen, ontvluchtten vele duizenden Belgen hun land. Het Eindhovense Rode Kruis verleende hulp aan ver over de 1000 Belgische vluchtelingen. Hen werd logies en voedsel verschaft. De Nederlandse soldaten die waren gelegerd aan de Belgische grens werden ook niet vergeten. Door een bijzonder actief Rode Kruiscomité werden pakketten verzonden met tabak, boeken, versnaperingen en zelfgemaakte polsmoffen. Op de voorgrond: officier van gezondheid dr. Knoop, met medische studenten, vrijwilligers van de Landstorm. Vervolgens de dames van het Rode Kruis: mevrouw Philips, mej. Huijsmans, mevrouw Deckers, mej. Burgers, mevrouw F. van Dijk, mej. Van Dam en mej. De Haan.

Groepje collectanten voor de TBC-collecte in Eindhoven. Georganiseerd door de Nederlandse sigaren- en tabakshond. Vermoedelijk eind jaren twintig.

1944. Een maand na de bevrijding werd door het Rode Kruis een noodziekenhuis geopend in de Pieter Poststraat, waar de beschikking was over 70 bedden. Op de foto de staf van het noodhospitaal.

Plaatsing van de Rode Kruiskiosk op de hoek Geldropseweg - Bleekstraat (nu Vestdijk) in 1943.

Rode Kruis Eindhoven: Gagelhofdag 2005 op deze krantenfoto van Jurriaan Balke. Duidelijk op het bord te zien dat het inmiddels om de 53e Gagelhofdag gaat. Een dag waarop mevrouw H. van Riemsdijk-Philips namens de afdeling Rode Kruis Eindhoven ruim tweehonderd gasten uitnodigt op haar landgoed Gagelhof in de bossen tussen Aalst en Waale. Net als haar moeder is mevrouw Van Riemsdijk voorzitter geweest van de Eindhovense afdeling.

Drogisterijen

Het begin van de firma Rooymans Muller, als drogisterij annex sigarenhandel, op de (toen nog) Volderstraat in 1908.

1915. Drogisterij Goppel aan de Demer 62. In de deuropening mevrouw Goppel met dochter Miep Goppel.

Deze foto verscheen in het ED van 1980 ter gelegenheid van het 150-jarig bestaan van drogisterij Martin. J.L. Baijens startte in 1820 als huis- en kerkschilder, zijn vrouw begon tien jaar later met de drogisterij. Toen dochter Wilhelmina met Lodewijk Martin trouwde, veranderde de naam in "Martin". Op de foto zien we de winkel op Rechtestraat 17 in 1920. De naam "Baijens" staat nog in het bovenvenster. Het jongetje in de deuropening is Jan Martin, die in 1980 de zaak overdeed aan zoon Louis.

Glas- en verhandel Baijens 1923. Het interieur toont duidelijk dat Baijens ook een drogist was. Harrie Baijens (links op de foto) heeft de zaak in 1924 van zijn vader Dorus overgenomen. In 1961 zou zoon Theo de drogisterij en iets later zoon Tonnie de glas- en verhandel voortzetten.

Glas- en verhandel Baijens. Kleine Berg 67. Deze firma is in 1763 in Eindhoven gesticht. De panden 67 en 69 waren beide eigendom van Dorus Baijens. Nr 69 is later verhuurd aan kruidenier Pijnenburg.

Drogisterij Martin aan de Rechtestraat in de laatste jaren.

Jan van den Hurk voor de deur van zijn drogisterij annex scheersalon aan de Kruisstraat in 1922.

1929. Philips Coöperatie, afdeling Kruidenierswaren. In de beginjaren van de NV Philips, toen de eerste woningcomplexen in het Philipsdorp en in Drents Dorp gereed kwamen, werd door Philips een winkelketen opgericht. Aanvankelijk heette deze de Philips coöperatie, zoals ook op de foto zichtbaar is. Later werd de naam gewijzigd in ETOS. Dat staat dan voor Eendracht-Toewijding-Overleg-Samenwerking en we denken dat weinig Eindhovenaren dat nog weten. In de jaren rond 1960 kwam er door concurrentie van de grootwinkelbedrijven de klad in. Dat betekende het einde voor ETOS, dat volledig werd opgeslokt door Albert Heijn. Alleen de drogisterijpoot draagt nog steeds de naam ETOS.

Philips drogisterij. De drogisterij van de Philips Coöperatieve Verbruiksvereniging zat op de hoek van de Frederiklaan en Annastraat.

Drogisterij Van den Hurk aan de Kruisstraat 173 in ongeveer 1955. Achter de toonbank staat Maria van de Hurk.

Labrehuis Ritahuis en Voedselbank

Eindhoven, Labrehuis Hoogstraat

Het Labrehuis

In het najaar van 1945 neemt pater Augustijn Marcellus Francissen het initiatief om in Eindhoven een opvanghuis voor dak- en thuislozen te stichten. Dit tehuis ging het Labrehuis heten, genoemd naar Benedictus Joseph Labre. Labre leefde in de 18e eeuw en wilde intreden in een klooster, wat hem geweigerd werd vanwege zijn zwakke gezondheid. Sindsdien leidde hij een zwerfend bestaan dat in het teken stond van boetedoening. Een plek vinden voor de daklozenopvang in het door oorlog verwoeste Eindhoven was niet eenvoudig, maar lukte met hulp van de gemeente aan het Stratumseind. Geld was er nog niet. Met een grote huis-aan-huis collectie werd dertigduizend gulden opgehaald waarmee de noodzakelijke verbouwing gefinancierd kon worden. Bedrijven sprongen bij en de bevolking schoot ruimhartig te hulp met spullen die thuis gemist konden worden. Het in 1946 in gebruik genomen Labrehuis maakte een frisse, vrolijke en huiselijke indruk, waarbij de sloffen zelfs netjes onder het bed stonden. Mede door het groeiende aantal dak- en thuislozen moest naar nieuwe huisvesting worden omgezien. Deze werd gevonden aan de Hoogstraat, in een voormalige fabrikantenvilla. De buurt en de nieuwe bewoners moesten wel aan elkaar wennen. Op het Stratumseind spugden de mannen nogal eens op de stoep, maar de Hoogstraat was een betere straat, daar kon dat natuurlijk niet.

Allen die geen bed en geen huis hebben, kunnen hier tot laat in de avond aankloppen". Stratumseind 48

Allen die geen bed en geen huis hebben, kunnen hier tot laat in de avond aankloppen". Stratumseind 48

De ophaaldienst voor oud papier vormt een van de voornaamste bronnen van inkomsten voor 't Labrehuis1951

Ritahuis

Neos Maatschappelijke Opvang, beschermd verblijf, locatie Ritahuis. Beschermd verblijf in het Ritahuis is een intramurale voorziening (36 bedden) binnen de Maatschappelijke Opvang van Neos. De voorziening biedt een beschermde verblijfsomgeving aan mannen en vrouwen vanaf 18 jaar uit Eindhoven en omstreken die dak- of thuisloos zijn of dreigen te raken. Het is een passend aanbod wanneer er vanwege psychiatrische en/of verslavingsproblematiek intensieve begeleiding nodig is in een veilige, prikkelarme omgeving die bescherming, stabiliteit en structuur biedt. Samen met de cliënten wordt naar een meer zelfstandige en/of permanente woonvorm toegevoerd. Met iedere cliënt wordt geïnventariseerd wat zijn wensen en mogelijkheden zijn op het vlak van dagbesteding of werk. Indien wordt ingezet op een dagbesteding, gaat de cliënt naar het Banencentrum van Neos. Daar kan hij kiezen voor bepaalde werkzaamheden of dingen uitproberen. Cliënten worden bij alle fasen van de werkzaamheden betrokken, zodat ze zich verantwoordelijk voelen voor de kwaliteit van eindproducten.

Draaiorgel Labrehuis

Voedselbank Eindhoven

In Nederland en ook in Eindhoven wonen mensen die per dag minder dan zes euro te besteden hebben voor voedsel, kleding, schoeisel enz. De oorzaken zijn divers: werkloosheid, schulden, echtscheiding, (chronische) ziekte enz., maar veelal een combinatie van zulke factoren. Zo iets kan iedereen overkomen. Hoewel veel professionele hulpverleners zich met de oplossing van deze problemen bezighouden, duurt het vaak lang voordat mensen weer zelfredzaam zijn. In de tussentijd is de hulp van de voedselbank meer dan welkom. In veel gevallen gaat het om gezinnen met (vaak kleine) kinderen.

Samenstellen van de voedselpakketten

VOEDSELBANKEN.NL
Eindhoven NIEUWSBRIEF

Infomissie

- Stadsakkers levert aan Voedselbank
- Voedselbank op de proppen
- Wilt u een vacature voor Voedselbank
- Donatie leveringen aan 15, Petrus' streekt
- Deze openbare markt kan u helpen
- Laat de Hout Leiden, de eerste streek
- Groot Meester 10 vult met een collectie
- Stadsakkers levert aan de Voedselbank
- Het reuselijke karkas
- Classen Voedselbank te wijziging eten
- Voedselbank Eindhoven 1 jaar op FB
- Wijziging van de 1014
- Product van de markt
- Voedselbank in Nederland
- Streekt de Voedselbank
- Innovatieproject Rabobank

Het is zeker de moeite waard om de rapportage die Stadsakkers bij de gelegenheid heeft gemaakt, te bekijken op <http://www.stadsakkers.nl/voedselbank> en op www.voedselbanken.nl.

Indirect het bestuur van Stadsakkers Eindhoven op nu ruim 20 vrijwilligers betrokken bij het maken van groenten voor de Voedselbank. Maar er is nog steeds grote behoefte aan vrijwilligers die op de markt de groenten met het oogsten willen aanpakken. Daarnaast kan Stadsakkers Eindhoven nog steeds donaties gebruiken. We zijn erop toegevoegd in den aan van www.stadsakkers.nl.

Vrijwilligers

Van 1 tot 10 uur 's ochtends zijn deuren open voor de bezoekers. Het is een geweldige manier om de wereld te verbeteren en de gemeenschap te helpen. Het is een geweldige manier om de wereld te verbeteren en de gemeenschap te helpen. Het is een geweldige manier om de wereld te verbeteren en de gemeenschap te helpen.

De Voedselbank, een organisatie geheel bemand door vrijwilligers, vindt dat in een welvarend land als Nederland dit niet kan en verleent op een laagdrempelige manier praktische noodhulp in de vorm van een wekelijks gratis voedselpakket. In Eindhoven gaat het om ca. 500 mensen, met in totaal ruim 1000 gezinsleden, die wekelijks gratis een pakket ophalen. De Voedselbank krijgt het voedsel gratis uit overvloedige voorraden van fabrikanten. Door haar manier van werken wordt tevens vernietiging van dit voedsel voorkomen.

Vrijwilligers

Al het werk van de Voedselbank wordt gedaan door vrijwilligers. Momenteel zijn dat er ongeveer 150. Een aantal van hen werkt op de hoofdstvestiging aan de Kanaaldijk-Noord. Hier worden iedere donderdagmorgen de voedselpakketten samengesteld. Anderen werken op een van de zes uitdeelpunten waar de cliënten iedere week op donderdagmiddag, en in Strijp op vrijdagmorgen, hun voedselpakket kunnen ophalen. Daarnaast is een aantal vrijwilligers ook op andere dagen actief, bijvoorbeeld als coördinator, chauffeur of bijrijder om het aangeboden voedsel tijdig op de plaats van bestemming te krijgen.

De nieuwe DAF LF is een aanwinst waarmee de Voedselbank de komende jaren vooruit kan.